

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/135/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109252433
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1109252433.5

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členiek senátu JUDr. Evy Mészárosovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobkyne: O. P. R. V. O. N. P. M. P. S. Á. , D. W. XX.XX.XXXX, H. N. N., G. Č.. XX, proti žalovaným v I. rade: F. B. V. U. N. L. D. I. Y. , D. W. X.XX.XXXX, H. N. N., G. Č.. XX, v II. rade: G. G. L. D. W. U. P. S. Á. , D. W. Ň. XX.X.XXXX, H. N. N., H. Č.. XX, v III. rade: A. Z. H. F. L. I. Ž. I. D. Y. P. S. Á. , D. W. X.X.XXXX, H. N. N., G. Č.. XX, v IV. rade: V. S. I. U. B. P. Z. P. S. Á. , D. W. XX.XX.XXXX, H. N. N., M. Č.. XX, v V. rade: AG - EXPERT, s. r. o., IČO: 35 730 595, Bratislava, Bancíkovej č. 1/A, zastúpený: JUDr. Zdenko Laštík, advokát, Bánovce nad Bebravou, Jesenského č. 70/2, v VI. rade: Spoločenstvo Krížna 21 - v likvidácii, IČO: 31 789 773, Bratislava, Krížna č. 21, o určenie neplatnosti zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov a ich záverov a o neplatnosť zmluvy so správcovskou spoločnosťou, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13. júna 2023, č. k. B1-26 C 320/2009-476, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 13. júna 2023, č. k. B1-26 C 320/2009-476,

- vo výroku I., ktorým konanie zastavil, p o t v r d z u j e ,
- vo výroku II., ktorým žalovaným priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, m e n í t a k , ž e žalovaným v I. až IV. rade p r i z n á v a , spoločne a nerozdielne, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovaným v V. a VI. rade, každému, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

II. Žalovaným v I. až VI. rade n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13.6.2023, č. k. B1-26 C 320/2009-476, I. konanie zastavil; II. žalovaným priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vychádzal zo žaloby doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 21.12.2009, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným viacerých nárokov, ktoré súviseli so správou bytového domu v N..

1.2. Po opakovaných výzvach súdu na odstránenie väd podania zo dňa 9.10.2012, č. k. 26 C 320/2009-85 a zo dňa 7.12.2012, č. k. 26 C 320/2009-93, žalobkyňa upravila žalobný návrh v podaní zo dňa 19.1.2013 (č. I. 98 až 100 spisu).

1.3. Po (i) odmietnutí podania žalobkyne v zmysle § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vo vtedy platnom znení, vo viacerých častiach uznesením zo dňa 10.5.2013, č. k. 26 C 320/2009-139, po (ii) odvolaní žalobkyne zo dňa 24.6.2013 voči jednému z výrokov vyššie uvedeného rozhodnutia a (iii) následnom zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie Krajským súdom v Bratislave uznesením zo dňa 25.11.2013, č. k. 6 Co 489/2013-147, vo vzťahu k tomuto jednému výroku ustálil, že predmetom konania boli nasledovné žalobné nároky žalobkyne: a/ Zmluva o výkone správy uzatvorená podľa § 8 zákona č. 182/1993 Z. z. medzi Spoločenstvom Krížna, IČO: 31 789 773, Bratislava, Krížna č. 21 a žalovaným v V. rade zo dňa 7.10.1998, je neplatná; b/ Zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009, zápisnica, závery, uznesenia z tohto zhromaždenia sú

neplatné. Súd rozhodol, že neplatné je stiahnutie výpovede žalovanému v V. rade, pričom v podaní zo dňa 24.6.2013 (č. I. 142 spisu) bod II. žalobného návrhu žalobkyňa doplnila tak, že samostatne navrhla neplatnosť bodov 1. až 6. zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009, zrušenie bodu 8. a jeho nahradenie iným textom a zrušenie ďalšej vety zo zápisnice. Tento žalobný návrh žalobkyňa potvrdila v stručnejšej forme na pojednávaní konanom dňa 15.5.2015 (č. I. 201 až 206 spisu). Na pojednávaní konanom dňa 8.9.2015 v dôsledku vyjadrenia žalobkyne na tomto pojednávaní súd prvej inštancie vyzval žalobkyňu, aby upresnila žalobný návrh, pričom žalobkyňa tak spravila podaním zo dňa 28.9.2015 (č. I. 213 a 214 spisu), v ktorom podaní zopakovala doterajšie žalobné návrhy a zároveň navrhla rozšírenie žalobného návrhu o určenie, že zmluva o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov uzatvorená podľa § 7 zákona č. 182/1993 Z. z. zo dňa 31.7.1998 je neplatná a že vlastníci bytov a nebytových priestorov zriadia formu správy domu podľa § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. do 20 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu; uznesením zo dňa 3.11.2016, č. k. 26 C 320/2009-218, nebola táto zmena žalobného návrhu pripustená.

1.4. Prvoinštančný súd definitívne v konaní ustálil, že predmetom žaloby boli žalobné návrhy uvedené žalobkyňou ako body 1. až 10. v podaní zo dňa 28.9.2015, a to: a/ bod č. 1 zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 o vedení zhromaždenia predsedom spoločenstva p. F. B. je neplatný; b/ bod č. 2 zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 o voľbe zapisovateľa a overovateľa zápisnice je neplatný; c/ bod č. 3 zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 a bod č. 1 uznesenia v zápisnici zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 o stiahnutí výpovede firmy AG Expert je neplatný; d/ bod č. 4 zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 a bod č. 2 uznesenia v zápisnici zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 o zabezpečení upratovania a zimnej údržby je neplatný; e/ bod č. 5 zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 a bod č. 3 uznesenia v zápisnici zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 o hydraulickom vyregulovaní vykurovacích sústav v dome je neplatný; f/ bod č. 6 zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 a bod č. 4 uznesenia v zápisnici zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009 o výmene poškodených zámkov na obidvoch vchodových dverách je neplatný; g/ ruší sa veta v zápisnici zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009, že „P. R. opäť svojím nevhodným správaním narúšala priebeh zhromaždenia.“; h/ ruší sa 8. bod v zápisnici zo zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009, ktorý bude znieť nasledovne: P. K. G. navrhla zaplatiť p. H. za upratovanie P. R. žiadala vyplatiť mzdu za upratovanie za august a september 2009, na čo p. K. G. okamžite odišla. Postupne odišli aj ostatní, tak sa diskusia o týchto požiadavkách nemohla uskutočniť; i/ zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009, ako aj zápisnica, závery a uznesenia z tohto zhromaždenia sú neplatné; j/ zmluva o výkone správy uzatvorená podľa § 8 zákona č. 182/1993 Z. z. v platnom znení medzi Spoločenstvom Križna 21, so sídlom Bratislava, Križna č. 21, IČO: 31 789 773 a AG EXPERT, s.r.o., Zvolenská č. 3/1176, Bratislava, IČO: 35 730 595, zo dňa 7.10.1998, je neplatná.

2.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil ustanovením § 159 Civilného sporového poriadku, dôvodiac tým, že konanie zastavil pre prekážku veci začatej. Uviedol, že na základe pokynu zákonnej sudkyne zo dňa 14.6.2019 bol do spisu pripojený rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.1.2019, č. k. 6 Co 302/2018-639, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 10 C 162/2009-547, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne, ktorá je zároveň žalobkyňou v tomto konaní. Ďalej si nechal dňa 12.6.2023 pripojiť aj rozsudok zo dňa 25.4.2018, č. k. 10 C 162/2009-547 a zistil, že obidva tieto rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 20.12.2022. Následne bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 302/2018-639 zrušený dovolacím súdom, a to Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením zo dňa 30.3.2023, sp. zn. 9 Cdo 12/2023 z dôvodu, že odvolací súd v konaní rozhodol napriek tomu, že žalovaná v V. rade Z. A. (bola zároveň pôvodnou žalovanou v III. rade v prejednávacom konaní) zomrela dňa 19.10.2018 a v čase vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave dňa 16.1.2019 tak nedisponovala procesnou subjektivitou; dovolací súd vec vrátil odvolaciemu súdu na odstránenie tohto procesného pochybenia. Po oboznámení sa s vyššie uvedenými rozsudkami mal za to, že konanie vedené pod sp. zn. 10 C 162/2009 predstavuje pre prejednané konanie prekážku litispendencie. V uvedenom konaní sú strany konania takmer identické s prejednaným konaním, keďže žalobkyňou je žalobkyňa z prejednaného konania a žalovanými je rovnakých šesť žalovaných ako v prejednanom konaní, pričom navyše ešte je žalovanou Z. G..

Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 10 C 162/2009, ako vyplýva už priamo zo záhlavia rozsudkov súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu, je okrem viacerých ďalších žalobných nárokov taktiež „určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy zo dňa 7.10.1998“ a „určenie, že výsledky hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov Spoločenstva G. XX, konanej dňa 7.12.2009 sú vo všetkých bodoch neplatné.“ Odôvodnenia rozhodnutí oba tieto predmety konania potvrdzujú. Dospel potom k záveru, že v danej veci existuje prekážka veci skôr začatého konania v tej istej veci v zmysle § 159 C.s.p. Poukázal na to, že v zmysle právnej teórie ide o rovnakú vec, ak je daná totožnosť subjektov a totožnosť skutku. Obe tieto podmienky sú v danom prípade naplnené. Subjekty na strane žalobkyne aj žalovaných sú v konaní identické (po odstránení procesného pochybenia týkajúceho sa žalovanej Z. A. bude súd v konaní sp. zn. 10 C 162/2009 pokračovať s jej právnou nástupníčkou, ktorou je žalovaná v III. rade), pričom je úplne bez významu, že v prípade konania vedeného pod sp. zn. 10 C 162/2009 bola navyše žalovanou ešte jedna fyzická osoba. Rovnako je daná totožnosť skutku, nakoľko v oboch prípadoch sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti zmluvy o výkone správy medzi žalovanými v V. a VI. rade uzatvorenej dňa 7.10.1998 a určenia, že výsledky hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov Spoločenstva G. XX, konanej dňa 7.12.2009, sú neplatné. Nie je pritom rozhodujúce, ako presne bol formulovaný petit v oboch konaniach a či bol úplne identický - podstatné je, že žalobkyňa sa domáha určenia rovnakých skutočností v oboch konaniach, resp. že sa v prejednávacom konaní domáha rovnakých žalobných návrhov, ako v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009. Nie je preto podstatné, či žalobkyňa požadovala určenie neplatnosti konkrétne vymenovaných bodov zo zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov, ako to bolo v prejednávacom konaní po viacnásobnom upresňovaní petitu, alebo určenie neplatnosti všetkých bodov tej istej zápisnice, ako to bolo v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009. Z uvedených skutočností je zrejmé, že v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009 je prejednávaný ten istý spor a tak nemôže v rovnakej veci konať v dvoch konaniach. Konanie vedené pod sp. zn. 10 C 162/2009 sa začalo na základe žaloby doručenej súdu dňa 1.10.2009 a predmetné konanie začalo na základe žaloby doručenej súdu dňa 21.12.2009, takže toto konanie sa začalo neskôr. Dal do pozornosti, že so zastavením konania pre prejednávanie tej istej veci v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009 súhlasila aj samotná žalobkyňa v podaní zo dňa 22.11.2010 (č. I. 22 spisu), takže si bola dlhodobo vedomá, že predmet oboch konaní je rovnaký. Vzhľadom na zastavenie konania pre prekážku veci začatej už neskúmal ostatné podmienky konania a skutkové a právne okolnosti. Pre úplnosť doplnil, že v čase od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 302/2018-639 a rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 10 C 162/2009-547, t. j. odo dňa 20.12.2022 až do zrušenia rozsudku č. k. 6 Co 302/2018-639 dovolacím súdom, mohol súd prejednávané konanie zastaviť pre prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 230 C.s.p. Keďže toto rozhodnutie bolo dovolacím súdom zrušené výlučne z formálnych procesných dôvodov, existuje odôvodnený predpoklad, že vo veci samej rozhodne Krajský súd v Bratislave opätovne rovnako, čím by bola opäť pre prejednávané konanie vytvorená aj prekážka veci rozhodnutej. Vzhľadom na skutočnosť, že prekážka začatého konania je rovnakým zákonným dôvodom pre zastavenie konania, ako aj s ohľadom na hospodárnosť konania a Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze zo dňa 23.6.2022, č. k. I. ÚS 105/2022-29, konštatované prieťahy v konaní (č. I. 428 až 433 spisu), na opätovné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009 nečakal a vo veci týmto uznesením rozhodol.

2.2. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil právne ustanoveniami § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a dôvodil, že nakoľko uznesením o zastavení konania sa konanie končí, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. V prípade zastavenia konania skúmal procesnú zodpovednosť za zastavenie konania. Nárok na náhradu trov konania má strana, ktorá zastavenie konania nezavinila. V danom prípade je nesporné, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, nakoľko podala na súd viacero žalôb s identickým predmetom konania, z dôvodu ktorého priznal žalovaným voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške nároku na náhradu trov konania rozhodne po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením súdny úradník.

3. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie, dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ C.s.p. (neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvej inštancie

vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Nesúhlasila s dôvodmi uvedenými v bode 11. odôvodnenia napadnutého uznesenia, pretože je to presne naopak. V konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009 nemohla byť vec prejednávaná skôr, nakoľko v žalobe doručenej súdu dňa 21.12.2009 je predmetom žaloby zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009. Takže žaloba doručená súdu dňa 1.10.2009 sa tým logicky ani nemohla zaoberať skôr. K zhromaždeniu vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 7.12.2009, čo žiadala riešiť aj v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009 a toto doplnenie žaloby podala dňa 22.12.2009 okrem iného uviedla, že v záujme šetrenia času a finančných prostriedkov upozorňuje, že na súde je podaných zatiaľ päť žalôb súvisiacich s týmto prípadom a žiadala, aby súd rozhodoval v tejto veci v rámci jedného konania. V bode 12. odôvodnenia napadnutého uznesenia prvoinštančný súd účelovo interpretoval jej podanie zo dňa 22.11.2010 a cieľavedome zamĺčal uznesenie Krajského súdu v Bratislave. Tam išlo v podstate o jej návrh s podmienkou. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že toto konanie nemá totožných účastníkov konania (správne strany sporu, poznámka odvolacieho súdu) a ani predmet konania s konaním vedeným pod sp. zn. 10 C 162/2009. Z napadnutého uznesenia sa dozvedela, že dovolací súd už rozhodol uznesením zo dňa 30.3.2023, sp. zn. 9 Cdo 12/2023 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zrušil výlučne z formálnych procesných dôvodov. Sudca Mgr. S. Z. na opätovné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009 nečakal a vo veci napadnutým uznesením rozhodol, ale ona o uvedenom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zatiaľ nevie nič a nevie ho posúdiť. Ak má teda uvedený sudca pravdu, potom konanie vedené pod sp. zn. 10 C 162/2009 ešte neskončilo. Sudca sa chcel ľahko a iniciatívne zbaviť tohto konania, využívajúc ten arbitrárny paškvil, t. j. rozsudok JUDr. D. G. zo dňa 25.4.2018, ktorý je markantný príklad svojvoľného, bezbrehého rozhodovania, ktoré mieni riešiť aj na prokuratúre a v iných inštitúciách. Neriešila vôbec nič, spôsobila zbytočné prieťahy, konala neefektívne, nezabezpečila požadované dôkazy, spolupracovala s protistranou, klamala a vymýšľala si absurdnosti, je nespôsobilá pre výkon svojho zamestnania a amorálna. Sudkyňa JUDr. D. G. v rozsudku iba zhrnula skutkové okolnosti, priebeh súdneho konania, citovala právne normy a uviedla všeobecné úvahy súdu. Odvolací súd automaticky prevzal prvostupňové (správne prvoinštančné, poznámka odvolacieho súdu) rozhodnutie s vadami a potvrdil ho. Rozsudok je nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný. Senátu sa evidentne nechcelo čítať rozsiahle prvoinštančné rozhodnutie a vytkol mu zbytočne rozsiahle odôvodnenie. V uznesení Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.3.2018, č. k. 6 Co 426/2016-232 bolo konštatované, že mandátna zmluva zo dňa 6.4.2010 je neplatná. Napriek tomu pri rozhodovaní odvolacím súdom toto vôbec nebolo zohľadnené. V konaní bola oslobodená od súdnych poplatkov, preto navrhla, aby súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval v zmysle § 257 C.s.p. Dôvody hodné osobitného zreteľa vidí predovšetkým v tom, že súd rozhodol vo veci samej na základe takých skutočností, ktoré boli súdu známe už na prvom pojednávaní vo veci, ale napriek tomu postupoval neúčelne a nehospodárne, keď vykonával ďalšie dokazovanie a ďalšie pojednávania, pretože nesmerovali k zisteniu žiadnych skutočností, ktoré by boli potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci. Má za to, že ako strana sporu nemôže znášať také trovy konania, ktoré vznikli výlučne v dôsledku neúčelného a nehospodárneho postupu súdu navyšujúceho trovy a predčasného zastavenia konania. Odvolaciemu súdu navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jej žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie; žiadala náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaní v I. až VI. rade sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

5. Odvolací súd prejednal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia pojednávania [§ 379, § 380, § 385 ods. I zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok), ďalej len C.s.p.], keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Podľa § 159 C.s.p., začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo skôr.

7. Prekážka litispedencie predpokladá totožnosť prejedávaných vecí. O totožnosť vecí ide iba vtedy, ak je totožný predmet a základ uplatneného nároku, ako aj subjekty, vystupujúce v právnom vzťahu. Predmet je vymedzený petitom žaloby, základ je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit zdôvodnený.

8. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia, že v danej veci ide o prekážku veci začatej (litispedecia), ktorý záver aj riadne odôvodnil, s ktorým odôvodnením odvolací súd súhlasí.

9. Nebolo možné sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobkyne, že v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009 nemohla byť vec prejednaná skôr, nakoľko v predmetnej žalobe doručenej súdu dňa 21.12.2009 je predmetom žaloby zhromaždenie vlastníkov bytov a nebytových priestorov zo dňa 7.12.2009, čo v žalobe vedenej pod sp. zn. 10 C 162/2009 byť uvedené nemohlo, keďže ju podala na súd dňa 1.10.2009. Odvolací súd k tejto odvolacej námietke žalobkyne dôvodí, že v konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 10 C 162/2009 žalobkyňa podala žalobu voči totožným žalovaným v I. až VI. rade (súd prvej inštancie v bode 5. napadnutého uznesenia odôvodnil, z akého dôvodu je v tomto konaní žalovanou v III. rade A. Z.) dňa 1.10.2009, ale svoju žalobu rozširovala, resp. menila, pričom sa v uvedenom konaní domáha určenia neplatnosti zmluvy o výkone správy zo dňa 7.10.1998, ako aj určenia neplatnosti hlasovania na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome, ktorá sa konala dňa 7.12.2009, t. j. rovnakých nárokov ako v tomto konaní. Odvolací súd poukazuje na to, že o rovnakú vec ide vtedy, ak ide v neskoršom konaní o rovnaký nárok alebo stav, o ktorom už bolo začaté iné konanie a ak sa týka rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Nie je pritom významné, či majú rovnaké osoby v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (ak vystupujú v jednom konaní ako žalobcovia a v druhom konaní ako žalovaní). V danej veci ide o totožné osoby na strane žalobcu i žalovaných a taktiež o rovnaký predmet konania ako v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 162/2009, z dôvodu ktorého potom súd prvej inštancie správne predmetné konanie zastavil pre prekážku litispedencie. Išlo teda iba o jednu procesnú podmienku, ktorá bola v konaní splnená, pričom žalobkyňa svoje odvolanie odôvodnila i ustanovením § 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p. bez bližšej špecifikácie (okrem námietky litispedencie) ostatných procesných podmienok, ktoré nemali byť v konaní pred súdom prvej inštancie splnené. Aj napriek tomu odvolací súd skúmal, či napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané v konaní postihnutou s niektorou z nasledovných procesných vád (§ 380 ods. 2 C.s.p.), t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, procesnej subjektivity, procesnej spôsobilosti strany sporu, povinného zastúpenia, prekážky veci právoplatnej rozhodnutej veci, zrozumiteľnosti a úplnosti žaloby. Odvolateľka takéto procesné vady vo svojom odvolaní netvrdila a zároveň ich existenciu nezistil ani odvolací súd. Žalobkyňa sa vo svojom odvolaní obmedzila iba na citovanie právnej úpravy § 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p., ale účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúceho môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, čo žalobkyňa neurobila.

10. Žalobkyňa svoje odvolanie taktiež odôvodnila aj ustanovením § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, g/ C.s.p., ktoré bližšie nešpecifikovala a iba sa obmedzila na citovanie uvedeného zákonného ustanovenia. Odvolací súd opätovne uvádza, že účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúceho môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, čo žalobkyňa neurobila.

11. K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu ako výsledok hodnotenia dôkazov, by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovenia § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozhodnutí upravených v ustanovení § 220 ods. 2 a § 236 C.s.p. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Okolnosti namietané žalobkyňou v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces

nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

12. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.), odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplne a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

13. Zo všetkých uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým konanie zastavil pre prekážku litispedencie, ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p., potvrdil.

14.1. Žalobkyňa podala odvolanie voči napadnutému uzneseniu aj do výroku II. o náhrade trov konania a žiadala postupovať podľa § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 257 C.s.p. umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane sporu, ktorá inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Aplikácia tohto ustanovenia zákona pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania; vyjadruje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok (a všeobecnej zásady ohľadne náhrady trov konania, vyjadrenej v § 255 ods. 1 C.s.p.). Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, pričom výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, sociálne, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu a tiež na okolnosti, ktoré viedli sporové strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. V prípade tohto zákonného ustanovenia ide predovšetkým o to, aby sa rozhodnutie o náhrade trov nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane sporu a neodporovalo dobrým mravom. V tomto ustanovení je zároveň fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom, pričom zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Zákon vyžaduje na také rozhodnutie dve podmienky: musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

14.2. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa podala predmetnú žalobu aj napriek tomu, že už žalobou podanou na súd dňa 1.10.2009, vedenou pod sp. zn. 10 C 162/2009 žiadala o rovnaké nároky ako v tomto konaní. Navyše žalobkyňa nepreukázala, že by zaplatením trov konania všetkým žalovaným bolo značne zasiahnuté do jej majetkových práv, pretože nepreukázala, že by jej osobné, majetkové, sociálne, zárobné a iné pomery boli také, že by prichádzala do úvahy aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. Z uvedených dôvodov tak odvolací súd nevzhladol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov prvoinštančného konania. Skutočnosť, že žalobkyňa bola oslobodená od súdnych poplatkov ešte neznamená, že nie je povinná nahradiť trovy konania úspešnej strane sporu.

14.3. Odvolací súd ale podľa § 388 C.s.p. zmenil napadnuté uznesenie vo výroku II. tak, že žalovaným v I. až IV. rade priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže na ich strane ide o nerozlučné spoločenstvo (§ 77 ods. 1 C.s.p.) a žalovaným v V. a VI. rade priznal, každému, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko ide v ich prípade o samostatné spoločenstvo (§ 76 C.s.p.) a žalobkyňa by bez tohto určenia nevedela, v akom rozsahu má jednotlivým žalovaným zaplatiť náhradu trov konania. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na čl. 2 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Súd prvej inštancie preto, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol nesprávne, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania

neformuloval výrok rozhodnutia tak, aby bol materiálne vykonateľný a zároveň, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a čl. 4 C.s.p. a žalovaným v I. až VI. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko aj keď boli v odvolacom konaní úspešní, trovy odvolacieho konania im nevznikli (nevyjadrili sa k odvolaniu) a ani im zo spisu nevyplývajú. Z tohto dôvodu odvolací súd pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania neaplikoval ustanovenie § 257 C.s.p., ako žiadala žalobkyňa v odvolaní.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).